

עריכה: אלי פרה

קאטרינה / אהרון אפלפלד

הרוצה את הסיכום והניתוח לרומאן יפנה ל – [צור קשר](#) באתר.

תקציר העלילה

פרק א: קאטרינה מתארת את מצבה בהווה. כעת היא בת שמונים, והיא שבה לכפר מולדתה, אותו היא עזבה לפני 63 שנים. היא נזכרת במאורע שאירע לה בהיותה בת 7, כאשר היא איבדה פר וחיפשה אותה בגבעה, לפתע היא שמעה קול שהבטיח לה שהיא תמצא אותה, ואכן בערב היא שבה אליה. בנעוריה היא פחדה מהכנסייה ולא מצאה חפץ בתפילה. אך ברבות הימים היא החזיקה באמונה ולעיתים היתה מתפללת. פעם בשבוע בא חאמיליו העיוור ומביא לה מצרכים מהכפר. היא נזכרת בהוריה – באביה השתיין ואמה קש היום, אשר הפילה את אימתה על הכל והכתה את בתה. לחמימות היא זכתה מצד כלבה זימבי, אשר קשר נפשו בנפשה. אפילו אמה חשה אהבה רתועה כלפיו, והוא חש חיבה כלפיה, אך מאביה הוא פחד. לאחר מות האם, האב שקע בשתייה. הוא התייחס לקאטרינה כאל זבוב, והכה אותה בהיסח הדעת. ערב אחד הוא אף ניסה לשכב איתה.

פרק ב: חודשים לאחר מות האם האב הביא אישה חדשה, אשר לא הצליחה למלא את מקום האם, והאב הכה אותה. ברבות הימים יגיעו לאוזני קאטרינה שמועות על כך שאביה התקרב לדת ושהאישה החדשה התעללה בו והרעילה אותו. קאטרינה החלה רואה את אמה בחלום, שם היא עדיין עסוקה וקרה. בפרק זה קאטרינה מודיעה לאביה על החלטתה לעזוב את הבית, והיא פונה ל"שביל היהודי", שנקרא כך בשל היהודים הרבים שהיו מוכרים שם את מרכולתם. בילדותה, היהודים עוררו בקאטרינה אימה ופליאה בשל צורתם ודרך התנהגותם המשונה, אשר אותם חיזקו אזהרות האם בנוגע לרמאותם של היהודים והצהרתה על כך היהודים רצחו את ישו, ואילו בנערותה היא התרגלה מהם והיתה גונבת מהם, כאשר היא ראתה בגניבות אלו ניצחון על הפחד. לעומתה מאריה, בת דודתה, לא פחדה כלל מהיהודים, והטילה עליהם אימה, כדי להשתמש בהם לתועלתה.

פרק ג: אביה של קאטרינה נטשה בשיוויון נפש, והיא הלכה יומיים בדרך (בגיל 16). היא ניסתה לדבוק בזכר אמה. בלילות היא ישנה בגורן או במחסן נטוש, ונעצרה להתפלל בקאפלות אותן היא ראתה בדרכה. לבסוף היא הגיעה לתחנת הרכבת בסטראסוב, שם היא מצאה עבודה בהדחת כלים. לא היה לה חדר, היא החלה לשתות, ונתנה לאנשים שונים למזמזם אותה. לאחר זמן מה היא פוטרה מעבודתה ונאלצה לגנוב כדי להתקיים. עד שיום אחד ניגשה אליה אישה יהודיה שהציעה לה עבודה, ולקחה אותה לביתה.

פרק ד: קאטרינה החלה לעבוד אצל רוזה (היהודיה הדתייה), היא מתוודעת לכל האיסורים הדתיים (כשרות וכד'). היא רוצה לעזוב את ביתה של רוזה, אך לבסוף היא נשארת בשל הקור ששורר בחוץ. קאטרינה מתפלאת על כך שילדיה של רוזה, אברהם ומאיר, לומדים כבר מגיל צעיר במשך שעות רבות. היא חשה שנאה ליהודים, ונפגשת בימי ראשון עם חבריה, שרובם גם עובדים עם היהודים, בבית המרזח.

באביב קאטרינה (בת 17) גילתה שהיא בהיריון, הבחור סירב לקחת אחריות על כך. תחילה קאטרינה לא רצתה לספר לרוזה על היריונה, משום שלרוב מפטרים נערות בהריון, אך לבסוף היא סיפרה לה, והיא לא פוטר.

בחודש התשיעי היא נסעה למולדוביצה, שם היא שכרה חדר, בבית הקרוב למנזר, אצל איכרה קשישה אשר ניסתה לקרבה לדת. ההריון התארך, ולבסוף, לאחר לידה מפרכת היא ילדה בת בשם אנג'לה. לאחר שבוע, בו היא הניקה את התינוקת, היא הניחה אותה בסלסלה, אותה היא שמה בפתח המנזר. ושבה לביתה של רוזה. לעיתים קאטרינה חולמת על ילדתה ומאמינה שהן פגשו בעולם הבא.

פרק ה : קאטרינה ממשיכה לנקות ולסדר את ביתה של רוזה. בלילות היא חולמת על חטאיה ועל אנג'לה. יחסה כלפי היהודים השתנה, והיא מגלה שהדברים אשר מספרים עליהם אינם נכונים. היא מתחילה לחבב את הילדים. גם רוזה מרוצה מקאטרינה, שכן היא אינה יוצאת לביוליים במוצאי שבת, אך היא אינה מביעה זאת בדיבור ישיר. מכריה של קאטרינה שמים לב לשינוי שחל בה, וטוענים שהיהודים משפיעים עליה לרעה. קאטרינה נמשכת לבעל הבית, וחולמת עליו ועל מגעו. לבסוף, בהשפעת מכריה, היא חשה פחד, ובורחת מהבית לתחנת הרכבת, תחילה היא מרגישה חופשייה, אך לאחר שהיא פוגשת בחבורת השיכורים, בני עמה, היא חשה סלידה כלפיהם, ולראשונה מבינה שהלך הרוח היהודי חדר לתוכה, והיא שבה לביתה של רוזה.

פרק ו : שמותיהם של רוזה ובנימין נזכרים לראשונה בפרק זה. קאטרינה מתחברת עם הילדים, ומספרת להם על חייה בכפר. היא פוגשת בבן דודה, קריל, שחיפש אותה לצורך ממון לאביה, הוא מביא ידיעות מהכפר הממחישות לה עד כמה היא השתנתה. ההכנות לקראת חג הפסח החלו, בכל פסח רוצחים יהודי, וכעת נבחר בנימין, באמתלה שסירב למכור בהקפה לאחד האיכרים. היא מופתעת ממנהגי האבלות של היהודים, המבטאים השלמה עם המצב. במשך השבעה, קאטרינה פורשת לחדרה ומתאבלת על אהובה. קאטרינה מתנתקת ממכריה וממנהגיה ומתקרבת ליהודים ולרוזה, ומאמצת את אורח חייהם ושפתם. היא חולמת חלומות בהם מלאכים שחורים וציפורים טורפות, וכשהיא מקיצה ריח דם מקיף אותה. תגובתה של רוזה על החלומות – "מה את רוצה, הם תמיד אורבים לנו". תוך כדי, היא מגלה שאביה מת, רוזה מצווה עליה להתאבל עליו בשל מצוות כיבוד האב, אך בזמן האבל קאטרינה מתאבלת על אהבתה ולא על אביה. בחנוכה פרצו בריונים לחנויות יהודיות, והותירו אחריהם 21 הרוגים, וביניהם רוזה. קאטרינה נשבעת על קברה של רוזה לא לנטוש את הילדים. וממשיכה לשוחח עימה שיחות נפש.

פרק ז : קאטרינה עוברת עם הילדים לכפר. הילדים מתחילים לדבר בשפת הרוותנים, אך קאטרינה עונה להם ביידיש לבל ישכחו את שפתם. היא מנסה לשמור על כשרות תחילה, למרות שהיא יודעת ש"הרותניות מושלת בכל". היא שותה כדי להשתחרר מהפחד ומדברת עם הילדים על הצורך להיות חסונים ולהכות את הרשעים. הילדים עובדים בערוגות וחיים כילדי האיכרים. אולם קאטרינה יודעת שהנועם לא ימשך, ואכן, יום אחד מופיעה גיסתה של רוזה, מלווה בשני בריונים, לאחר שהיא נוזפת בקאטרינה על כך שגנבה את הילדים, האיכרים עוקרים מקאטרינה את הילדים בכוח (הילדים מתנגדים ומנסים לברוח), והיא נותרת לבדה.

פרק ח: קאטרינה עוזבת את הכפר ופוגשת במאריה שתובעת ממנה להיות אמיצה ולעשות כרצונה. היא חוזרת לגור ברחוב, עד שהני, פסנתרנית יהודייה חופשית, מציעה לה עבודה בביתה. קאטרינה מתוודעת לאורח החיים החילוני. בעקבות בקשתה של אמה של הני, קאטרינה מכניסה לבית את מנהגי היהדות. יום אחד, איזיו, חברה של הני, המתגורר עימה, נצמד אל המנזרים, אותם הוא חקר, והופך לנזיר. בעקבות זאת, הני מוכרת את ביתה ועוברת לצ'רנוביץ. לפני צאתה היא משלמת לקאטרינה את שכרה ונותנת לה צרור תכשיטים.

פרק ט: קאטרינה שבה לבית המרזח ולטיפה המרה. מהפצרותיהם של האיכרים לשכב איתה, היא מתחמקת בתואנה שהיא סובלת ממיחושי כליות. והם מתחילים לחוש סלידה ממנה, כפי שהם חשים כלפי היהודים. מבטים רעים ננעצים בה, בשל הנוהג באזור, שעל אדם, אשר חיו נשתבשו, לשוב לכפרו, ואם הוא אינו עושה זאת בעצמו, רותני אחר יעשה זאת. לכן, קאטרינה נוסעת ברכבת לצ'רנוביץ. בדרכה היא פוגשת בבת דודתה, סארינה, המאשימה אותה בהפקרת נחלת אבותיה. קאטרינה אומרת לה שהיא בדרכה לבדיקות, ולאחריהן היא תשוב לביתה. סארינה מספרת לה על ימיו האחרונים של אביה – על מחלתו והתעללותה של אישתו בו – ולבסוף עוזבת את קאטרינה, רק לאחר שזו נשבעה שהיא תשוב לביתה. בדרך קאטרינה מזהה מספר יהודים ברכבת, אחד מהם מבקש את עזרתה בסחיבת חבילותיו, אך מכיוון שהיא ממענת לקבל על כך תשלום, הוא נפחד וסוחב אותן בעצמו. כאשר היא מגיעה לצ'רנוביץ, קאטרינה פונה לבית המרזח, ומשם לבית העם, שם הני מופיעה. היא פוגשת את הני, אשר נשתנתה מבחינה חיצונית ובהשקפותיה. לאחר שהני נוסעת, קאטרינה נותרת עזובה לנפשה, ובתום שיטוט ארוך, היא פורצת לחנות יהודית, וגונבת. מעשה זה גורם לה הנאה גסה, ולפנות בוקר היא נרדמת בתחנת הרכבת.

פרק י: קאטרינה עוברת מבית מרזח אחד למשנהו, כאשר כל אחד מעלה עימו זיכרונות שונים. באחד מהם היא פוגשת בסאמי, יהודי חופשי ושיכור. בצהרים היא הולכת למסעה יהודית, ובערב לבית המרזח עם סאמי, אותו היא מנסה לגמול מהשתייה, למרות שהיא יודעת שזה קרב אבוד. יום אחד, קאטרינה רואה מודעה בעיתון על מותה של הני, היא מיד יוצאת ללווייתה. מאחר ואין רכבות, קאטרינה נאלצת לנסוע עם נהג קטר, בידיעה שעל נסיעה זו, תצטרך לשלם בגופה. הנהג התייחס באדישות לצערה של קאטרינה על מות חברתה. תחילה הוא מזמזם אותה, אך לאחר מכן חדל, בטענה שהיהודים קלקלו אותה. לפנות בוקר הם הגיעו לקימפולונג (מקום הלוויה), והנהג אומר לה בתיעוב "את חופשייה", כפי שהיה אומר המנהל בסטאסוב, כאשר גירש עובדת קשישה.

פרק יא: קאטרינה מגיעה ללווייתה של הני, כעשרה אנשים נאספו ללוויה, וכולם חיכו לאמה של הני. לאחר זמן ממושך, ומאחר והאם לא הגיעה הוחלט להתחיל בלוויה. הקברנים דורשים כסף על הלוויה, ואילו אמרגנה של הני עומד עימם על המיקח שעה ארוכה, עד שלבסוף מתרגז ועוזב את המקום בלוויית עוזריו. יחד עם קאטרינה נותרים שבעה אנשים זרים, ששמעו פעם את הנגינה של הני והוקסמו. בערב החברה קדישא מואילים לערוך את הלוויה, כדי לא להלין את גופת המת. הלוויה חפוזה, ונעשית כמתוך לצאת מידי חובה. בלילה, קאטרינה פונה לבית מרזח יהודי, שם בעל הבית מסכים לתת לה לישון במקום.

פרק יב: למחרת, קאטרינה שבה לצ'רנוביץ. היא עוברת לגור עם סאמי. שניהם מוצאים עבודה זה למען זה, ומשתדלים לא להפריז בשתייה. קאטרינה מגלה שהיא בהיריון וחוששת לספר על כך לסאמי, שאינו רוצה ילדים. קאטרינה פוגשת בבת דודתה, קאטיה הטובה, אשר מספרת לה שבכפר עוקבים אחר הליכותיה.

פרק יג: סאמי מגלה שקאטרינה בהריון, בעקבות זאת יחסו אליה משתנה, הם מתרחקים, וסאמי מפסיק לעבוד וחוזר להשתכר. קאטרינה פוחדת מפניו ובורחת. היא ישנה בבתי המרזח, ונאלצת למכור את תכשיטיה של הני. בחורף היא שוכרת חדר אצל משפחה יהודית. היא מנהלת יומן אישי וחשה חרדה בעודה נזכרת בציד היהודים בכפרה.

פרק יד: קאטרינה יולדת את בנימין, בדעתה למול אותו, למרות אזהרותיהם של האנשים השונים, שבכך היא תמיט אסון על הילד. לבסוף מלים אותו, וקאטרינה שוהה בבית המוהל חודש ימים. מקץ תקופה זו, היא מחליטה ללכת, ואשת המוהל דורשת ממנה סכום נוסף על מה שסיכמו ביניהן. קאטרינה עוברת עם בנימין לכפר הסמוך.

פרק טו: קאטרינה נמצאת בז'אדובה, שם היא שוכרת חדר בעליית הגג אצל משפחה יהודית. היא משתדלת לא לשתות ליד בנימין כדי שלא יתרגל לריח ולשפת הרוותנים. ההכנות לחג הפסח בעיצומן, ובעל הבית נוזף כל הזמן באישתו על כך שהשכירה לגויה את החדר. בפסח, קאטרינה פותחת את דלת חדרה כדי שבנימין יקלוט את סיפורי הסדר ומספרת לו על משה. קאטרינה אינה חולמת עוד על יקיריה והיא חשה. לילה אחד היא חולמת שבריון רותני מנסה לחטוף את בנימין, ולאחר שהיא נושכת אותו הוא מסתלק. לבסוף היא עוזבת את הבית.

פרק טז: קאטרינה מתקדמת צפונה עם בנימין. יום אחד היא פוגשת ביהודיה זקנה וטובה המחזקת את אמונתה בכך שהמוות אינו קץ. בימים קאטרינה משתעשעת עם בנימין ובלילות היא חשה חרדה. בנימין החל לדבר ביידיש וכולם צוחקים, אך בסתיו, האכסניות התמלאו בשיכורים, אשר מחו על כך. ביאושה, קאטרינה חזרה לשתות כדי לנסוך בעצמה עוז.

פרק יז: החורף בא, וקאטרינה נאלצת להישאר באכסניה, בה בעל הבית מקמץ בעצים לחימום החדר, מחשש להמשך החורף. רק לאחר שקאטרינה מאיימת עליו, שהיא תקרא לז'אנדראמים, הוא מסכים להביא לה עצים. קאטרינה שבה לדבר בשפת הכפר, ומשנת מידי יום לבנימין שעליו להיות חזק. בנימין אכן מתחזק. בני הבית חוששים מקאטרינה, פן תלשין עליהם, ונוהגים בה זהירות. נוכחותה מכבידה על בעלי הבית. המחשבה שבהגיעם לצ'רנוביץ, היא תקרא לבנימין מהספר, מרגשת אותה. כאשר הסופה שוככת, קאטרינה עוזבת את האכסניה, ואיכר קשיש מסייע אותה לצ'רנוביץ.

פרק יח: הלילות שקטים. יקיריה המתים של קאטרינה שוב פוקדים אותה. פסח קרב, וקאטרינה עומדת עם בנימין ליד החלון כדי שיספוג את האווירה. היא ממשיכה להתקיים ממכירת תכשיטיה של הני. בערב היא יוצאת לטייל עם בנימין והם פוגשים לעיתים ברותנים אותם הכירה קאטרינה בעברה. ערב אחד קאטרינה פוגשת באחד מבני כפרה, שרוצה לשכב עימה, היא ממענת וממהרת לשוב לביתה. לאחר מאורע זה קאטרינה חשה שהוא אורב לה ולכן היא נמנעה מללכת ברחובות צדדיים.

בערב פסח, מתוך אי זהירות היא פונה אל סמטה, שם הבריון מחכה לה, היא שוב מסרבת לשכב עימו, הוא חוטף את בנימין ומנתץ את ראשו. קאטרינה קופאת לרגע, אך מיד מוציאה אולר ומבתרת את הרוצח.

פרק יט: שני גברים גוררים את קאטרינה לתחנת המשטרה, כולאים אותה בתא. היא אינה חשה כאב וגופה חבול ונפוח.

פרק כ: קאטרינה מועברת לכלא, האסירות נזהרות ממנה, שכן, היא אחת משתי הרוצחות היחידות במקום. היא מתיידדת עם סיגי, אסירה בת גילה. ערב אחד היא רואה את הני ומצהירה שהיא מוכנה לחיי הכלא ושהיא חשה שאמה נמצאת בתוכה.

פרק כא: קאטרינה עובדת בשירותים מבוקר עד הערב, העבודה גורמת לשינויים בגופה. היא משוחחת עם סיגי על היהודים וחשה קירבה כלפיה בשל הזיכרונות המשותפים. סיגי מגלה לה שהיא אוהבת את היהודים. בלילות האסירות משוחחות, לעיתים גם על יהודים, כולן עבדו אצל היהודים, הן דנות בעונג שבגניבה מהיהודים, ובאהבים עם יהודים. העו"ד היהודי של קאטרינה בא לבקרה, הוא מביא לה מתנה ומספר לה שהצליח להשיב לה את תכשיטיה של הני, שישמרו עבורה במשרדי בית הכלא עד שתשחרר. כולם מאשימים את היהודים בכל, וקוראים להכחידם. יקיריה של קאטרינה לא פוקדים אותה עוד. בכלא נודע כי נערך פוגרום ביהודים, כולם שמחים ושותים. בפסח, ביחד עם המתנות שהביאו לאסירות, נראו פריטים יהודיים. קאטרינה פוגשת ברוצחת השנייה, הגאה על כך שהיא עשתה את ה"עבודה" עד תום, בניגוד לאסירות האחרות ש"רק ניסו והתחרטו". נודע כי בעלה של סיגי נרצח, כולם שוב שמחו ושתו וסיגי בשכרותה מכריזה שישו ינקום ביהודים את נקמתה על כך שהם רצחו אותו. היא מקללת את משפחתה והיהודים וגם את הסוהרת ועל כך הוכנסה לצינוק.

פרק כב: סיגי השתנתה, אינה חדלה להתפלל ולקרוא לנקמה ביהודים, קאטרינה חומקת מפניה – ידידותן אבדה. פעם בחודש עורך הדין מבקר את קאטרינה. לעיתים היא קרובה ליקיריה. החורף הגיע והעבודה מייגעת, אך קאטרינה עושה אותה מבלי להתלונן. בסוף החורף מגיעים בגדים שדודים, האסירות שמחות, אך לא ליד קאטרינה, מפני שהן יודעות על חיבתה ליהודים. גם הסוהרות נוהגות בה אחרת ואינן צועקות עליה בשל היותה רוצחת.

פרק כג: בכפר הורגים ושודדים יהודים, וחפציהם מגיעים לבית הכלא. קאטרינה מתגעגעת אל היהודים. היא רואה בבנימין ישו משלה, וחשה קרובה אליו. סופיה, אחת האסירות, נאלצה לישון ליד קאטרינה, על אף האימה שקאטרינה מטילה עליה.

פרק כד: לאחר שנים מגיעה לכלא אישה בשם קאטרינה, מכפרה של קאטרינה בעוון פציעת בעלה. היא מספרת לה על המחלוקת בכפר עקב פשעה – חלק צידדו בה והאשימו את היהודים, אצלם היא עבדה, ואחרים האשימו אותה ואת אופייה המופקר. קאטרינה מעודדת אותה מפני החרדה מבית הכלא ומניחה לה לתלות את אשמה ביהודים מתוך ידיעה שזה יקל עליה. עורך דינה בא לבקרה (בפעם האחרונה) ומספר לה על האכזבה שהוא גורם להוריו בדרך חייו, קאטרינה חשה משיכה גופנית כלפיו, כפי שחשה לסאמי.

פרק כה: עורך הדין הצטרף ל"משפחתה הנסתרית" של קאטרינה, וכעת היא רואה אותו בדמות יוחנן המטביל. השלל היהודי ממשיך להגיע. סיגיי קיבלה מדודתה חולצה יהודית, קאטרינה רוגזת על כך וסיגיי מתוודה בפניה שהיא רוחשת שנאה ליהודים, על אף שלא פגעו בה לרעה. קאטרינה מאיימת עליה שאם היא תמשיך לדבר סרה על היהודים, היא לא תשלוט בעצמה ותכה אותה, וסיגיי אומרת לה שיחסה ליהודים מפחיד אותה.

פרק כו: קאטרינה קוראת בספר תהילים, ומתפללת. משטר חדש קם, והאסירות, המגנדרות בבגדים יהודיים, מצפות לשחרור בכל רגע. סופיה קיבלה בגדים יהודיים, והיא מתהלכת בהם בגאווה, כמו נשתכחו ממנה פחדיה, קאטרינה מתרעמת עליה ומכה אותה. עקב מעשה זה, היא נשלחת לחדר מיוחד, לשם שולחים את הרוצחות המתפרעות. בחדרה, קאטרינה רואה את השדות, בערב היא שומעת את שיחות האסירות, שמהן היא מגלה כי היהודים גורשו מבתיהם. לאחר חצות היא מתאחדת עם יקיריה. בעבודה הציבו את סופיה לצידה של קאטרינה, קאטרינה מנסה לפתח עימה שיחה אך סופיה פוחדת ממנה ובוכה.

פרק כז: שנות הארבעים. בעת עבודתן, חולפות על פני האסירות רכבות ובהן יהודים וריח מותם מורגש בכלא. כולן שמחות להיפטר מהם. האסירות רבות ביניהן על כל דבר, ותאי הצינוק תפוסים. קשריה של קאטרינה עם יקיריה נותקו. מחלת עור פשטה בגופה והשחיתה את פניה. האסירות מכנות אותה מפלצת, ואינן מדברות עימה. לעיתים רב הסוהרת משוחחת איתה. דאגתה של קאטרינה מפני מחלתה מעסיקה אותה והיא מתפללת כדי להתגבר על פחדה. סיגיי מנסה לשכנע את קאטרינה לשוב לצריף האסירות אך קאטרינה מסרבת.

פרק כח: כל האסירות, פרט לקאטרינה מהכפר, מתרחקות מקאטרינה בשל מחלת העור. הן מצפות שיהרגו את כל היהודים, בידיעה שאז הן ישוחררו. קאטרינה מנותקת מיקיריה במשך כל הקיץ. אמה חדרה לגופה ונוסכת בה אומץ. היא רוצה להכות את האסירות, אך אין בה כוח, והן יודעות זאת. בין זקנת הכלא, אישה בת 90, שנותרה בכלא מרצונה, ובין קאטרינה התפתחה שנאה הדדית, מצד הזקנה בשל השפעת היהודים על קאטרינה, ומצד קאטרינה בשל נבואותיה המדויקות של הזקנה על השמדת היהודים. בוקר אחד, האסירות מגלות שאין איש בכלא, פרט להן ושהן חופשיות. אך איש לא מעז לקום וללכת.

פרק כט: קאטרינה הולכת מן הכלא לעבר הרכסים. בערב היא פוגשת בנערה צעירה, המתנהגת עימה בנדיבות, עד שהיא מגלה שזוהי "קאטרינה הרוצחת" ונמלטת מפניה.

פרק ל: בלילה קאטרינה מתחילה ללכת. לפתע היא שומעת קול משמים "שלי נעלייך מעל רגלייך, כי במקום קדוש את עומדת", היא עושה זאת ולאחר שהיא מרימה את ראשה היא מגלה שהיא נמצאת בתוך חורבה יהודית.

פרק לא: השמועה על בואה של קאטרינה פשטה, והאיכרים באים ומצביעים עליה וקוראים לה "מפלצת". היא עוברת מחורבה לחורבה ואומרת מזמורי תהילים. בדמיונה היא רואה יהודים ואת הוריה.

פרק לב: קאטרינה רושמת מילים הקשורות ליהדות המזכירות לה את מנהגייהם. היא מקיימת שבת אחת לשבוע ונזכרת ברוזה וילדיה.

פרק לג: חזרה על פרק א.